

7393 7/4 25: Eneste Beh. af F. t. L. om Sikkerhedsforanstaltninger mod visse Personer m. v. 7394

Beslutning om Internering er endnu ikke truffet, men den kan træffes samme Dag, som Manden bliver løsladt. Hvis Situationen til den Tid ligger som nu, ingen Højesteretsdom og intet Lovforslag vedtaget, saa er Situationen meget kedelig for en Justitsminister, siger den højtærede Minister.

Dette var Udtalelser i et Interview, der blev sendt rundt gennem en hel Del Aviser. Jeg var glad ved at se, at dette Interview ikke gik igen hos alle de Journalister, som havde været tilsagt, der var en Del, som ikke optog det, og det glædede mig. Jeg fik, da jeg selv blev interviewet, Lejlighed til at udtale mig om Spørgsmaalet, og jeg udtalte da, at jeg forstod ikke hele denne Sag, for der var i Virkeligheden ikke noget at være bange for; naar en Mand selv bad om at blive indlagt, saa kunde man blot indlægge ham, og saa var Sagen i Orden. Den højtærede Justitsminister siger: „Nej, men Folketingsmand Rytters Udtalelser i saa Henseende er mig fuldkommen gaadefulde. Det er Loven og ikke Sædelighedsforbrydernes egne Ønsker, ... der bestemmer, om de kan eller skal interneres eller ej. Sikringsanstalten er ikke noget Hotel, hvor man kan lade sig indlægge eller blive indlagt efter Forgodtbefindende. Har en Sædelighedsforbryder udstaaet sin Straf, kan han ikke interneres i højere Grad, fordi det tilfældigvis falder sammen med hans eget Ønske, end om han modsætter sig det“. Disse Udtalelser var jo temmelig skarpe.

Hvordan gaar det saa, da Sagen kommer for i Landstinget, og Landstingsudvalget beder om at faa Sagen oplyst? Saa bliver det oplyst, at det, den højtærede Justitsminister her har udtalt, for saa vidt er mindre rigtigt, idet der allerede i September Maaned i Fjor er givet Tilladelse til, at Manden maatte komme ind paa en Sindssygeanstalt, ja, ikke alene det, men der var ogsaa stillet ham i Udsigt, at han maaske kunde blive helbredet, i hvert Fald vilde man forsøge at helbrede ham for hans Lidelse. Og saa har den højtærede Justitsminister staaet her i Rigsdagen og sagt, at der forestod et graverende Tilfælde, hvor Spørgsmaalet var ved at blive truende, og sagt, at der var ingen Hjemmel til at efterkomme denne Anmodning. Ministeren sagde: Hvis jeg ikke har Sagen ordnet,

inden der foreligger enten en Højesteretsdom eller en Lov, inden den og den Tid, saa er Situationen kritisk — og det til Trods for, at hele Sagen var fiks og færdig allerede forinden. Den paagældende Skrivelse lyder saaledes: „I Anledning af det med Hr. Inspektørens Skrivelse . . . hertil indsendte Brev fra Fange Nr. 25 i Nyborg Straffeanstalt Karl Niels Peter Larsen skal man anmode Dem om at meddele paagældende, at han paa Grund af Forholdene ikke for Tiden vil kunne forvente at blive overført til noget Optagelseshjem, samt at Justitsministeriet under Hensyn til, at han paa Grund af sin Lidelse i alt Fald indtil videre maa betragtes som farlig for den offentlige Sikkerhed, har truffet Foranstaltning til, at han kan blive overført til en dertil egnet Anstalt, hvilken kan endnu ikke siges“. Altsaa, paa samme Tid som den højtærede Justitsminister her i Rigsdagen sagde, at det var et truende Tilfælde, og han vidste ikke, hvad han skulde gøre, paa samme Tid er der givet Manden et Tilsagn. Den højtærede Justitsminister siger endvidere i Skrivelser: „Man skal derhos anmode Dem om at ville tilkendegive Fangen, at det ikke er Ministeriets Ønske, at han skal indespærres Resten af sit Liv, idet Ministeriet intet har at erindre imod, at der efter hans Overførelse til den ommeldte Anstalt indledes Forhandling med paagældende Overlæge til Undersøgelse af Muligheden for at ændre Fangens Tilstand, saaledes at han paa ny kan have Ophold blandt andre Mennesker“. Altsaa, ikke blot Rigsdagen, men ogsaa Pressen blev herved villledet.

Formanden: Jeg maa anmode den ærede Taler om ikke at fordybe sig alt for meget i disse gamle Sager, men at holde sig til det foreliggende Forslag. Vi har jo tidligere drøftet disse Sager indgaaende.

Rytter: Jeg bøjer mig naturligvis for den højtærede Formand, men det maa være en Misforstaaelse, at vi har drøftet disse Forhold før, thi jeg har først i Dag faaet den paagældende Skrivelse. Jeg synes derfor, at Pressen har faaet en noget forkert Besked i denne Sag, og ogsaa vi her i Rigsdagen. Under den Diskussion, den højtærede Justitsminister og jeg havde med hinanden, blev jeg jo nemlig affejet med,